

تنها از طریق قوهی واهمه است که انسان به گناهان و شهوات اصالت می‌دهد

شماره پرسش: ۱۲۸۵۵

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۴/۵/۱۱ ۰۳:۴۷:۱۲

متن پرسش

با سلام استاد لطفا بفرمائید: ۱. رابطه ی گناه مخصوصا از نوع شهوت جنسی و شکم و چشم چرانی با تقویت قوه واهمه و زیاد شدن خیالات مزاحم و بیهوده چیست؟ ۲. چه اتفاقی در خود نفس و چه اتفاقی در ارتباط نفس با منبع نور الهی و واسطه فیض می افتد که با گناه مخصوصا از نوع شهوت جنسی و شکمی و چشم چرانی قوه واهمه قوی می شود و خیالات مزاحم زیاد و قوی می شوند؟ ۳. چرا مومنین واقعی هیچگاه دچار توهم و خیالات مزاحم و بیهوده نمی شوند؟ نفس آنها چگونه است که به این نوع مشکلات دچار نمی شوند؟ ۴. چه راهکاری برای درمان و خلاصی از این نوع درد و مصیبت هست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: تنها از طریق قوهی واهمه است که انسان به گناهان و شهوات اصالت می‌دهد و انسان‌های مؤمن با عدم پیروی از قوهی واهمه، خود را از گرفتاری‌های فوق‌الذکر نجات می‌دهند. کتاب «ادب خیال و عقل و قلب» که بر روی سایت هست کمک می‌کند. موفق باشید